

ЛІСАПЕТНИЙ БАТАЛЬЙОН, АБО «НІ – ДЕМОКРАТІІ!»



стор. 4

Лісапетний батальйон, або "Ні — демократії!"

12 червня в концертному залі ККК відбувся концерт творчого колективу "Лісапетний батальйон", який став переможцем Всеукраїнського шоу "Україна має талант!" Усе відбувалось у форматі комеді-шоу, зал був повен і дорослих, і дітей.

Пісні співали хором разом із колективом. В аудиторії панувало царство якісного гумору від Наталії Фаліон, що між піснями дозволяв розслабитись і підняти настрій. Гумористична атмосфера вплинула на глядачів — вони виходили із залу з посмішками. А головна "мама-комбат" згодилась з нами поспілкуватись.

— Як до вас прийшла думка брати участь в шоу "Україна має талант!"?

— Ми спеціально не готувались і не збирались брати участь. Нам вистачало своєї аудиторії. Всі нам дорікали, чого ми не хотіли їхати, і саме "СТБ" дзвонило на день по два рази і досить довгий час. І вже на останній день кастингу, щоби вже мене не мучили, ми поїхали не за перемогою, а для того, щоби таки поїхати, як нас і просили.

— А як з'явилася назва колективу?

— Це вже ми думали. У мене є люди різні: ті пропонували "Забава",

ті — "Бабине літо", а це ж спільний проект. все-таки. А колись нас хтось із політиків назвав "Взвод особливо-го призначення". І так спонтанно виникла аналогія — Фаліон... Мільйон... Батальйон. А "лісапет" — вже само собою розуміється.

— Що ви відчували, коли прокинулися зірками?

— Ой... Відчувала: "Господи, нащо ж воно тобі треба? Це ж велика відповідальність. Це вже планка... І я вже не можу з цих саней вискочити. В шоу я вже мушу дивувати людей". Знаєте, дивувати в наші роки вже важко. Ну ж і думали, що нового. Треба ж нові пісні, весь час, весь час працювати. А коли вже ближче до шестидесяти, вже хочеться спокою. "А покой нам только снится!"...

— Як ваші родини ставилися до поїздки?

— А родини вже звикли! До того, як стали учасникам, — байдуже, а коли вже перемогли — то пишуться. Внук якось прийшов в садочок і каже: "А моя бабушка — отой "ком-

бат"! Вона виграла, вона перемогла!" Це вже, звісно, людська особливість, коли хтось із сім'ї досягає великого результату, то пишуться. Всі радіють безмежно, всі щасливі. Стали бабуся рідко бачити: "Бабушка, а ми й не знали, що ти так мало будеш вдома"...

— Як до вас приходять ідеї пісень?

— Це неможливо сказати. Вона або приходить, або ні. Отак їду в автобусі, щось почала наспівувати і записую в блокнот. Так народилось багато пісень. От їхала з Києва додому — придумала "Казіно", а "Зозулю" — з дому до Києва. А нещодавно йшла через ліс, побачила козу, персонаж все ж таки сільський, поки дійшла до зупинки — придумала "Козу". Тут не заставиш себе ніколи.

— А хто у вас хореограф?

— Ну як хто... Ну як... Що ж я зроблю! Нє, ну в мене є дівчинка, яка займається цим, але у неї своє бачення, в мене своє. Я придумую і пишу пісні, я і буду робити, як хочу. І взага-



лі, у нас диктатура, демократії нема. Як сказала, так і буде.

— Який кастинг в "Лісапетний батальйон"?

— Нема ніякого кастингу. В мене маленьке село, і всі, хто хоч трошки вмів співати, потрапили сюди.

— Що ви, як головна секс-бомба країни, можете побажати нашим славутицьким жінкам?

— Впевненості у собі, в своїй країні. Бо ми, жінки, часом віддаємо себе всім, але тільки не собі! Щоб усі відчували вас особливими, а це відчувається. От йде жінка, дивишся, ніби й не гарна, а всі просто дивуються. От всім так треба! Часом плюнути на

деякі міщанські моменти (у мене, наприклад, вдома не дуже прибрано), віддавати більше часу собі для радості, для душі. От я хочу дивитися серіал, я буду його дивитися. І хай всі сміються, і хай не модно, але він мені подобається. Я хочу співати — співаю, танцювати — танцюю.

Також Наталя Фаліон сказала, що на виручені від концертів кошти вони в селі будують храм, який буде символом підтримки всього українського народу: і заходу, і сходу, і півночі, і півдня. І побажала всім миру і добра.

**Анна СИБІРСЬКА,
Олександра ШУМЕЙКО**